

Om 9.15 uur was er al door enkelen gestart. De lijnen waren overal getekend, en het zagen van de steentjes was begonnen.

De winkeliers op het plein waren gerustgesteld toen ze te horen kregen waar die enorme herrie voor diende en ze waren blij dat ze een tuintje tegenover zich krijgen.

De contouren worden zichtbaar en het “Tegelwippen” is gestart.

Zorgvuldig bepalen Niels en John hoe diep de zaagsnede kan zijn.

De eerste Big Bag wordt gevuld.

Er komen in de ochtend steeds mensens bij, tot we met een kleine, maar gemotiveerde en gezellige groep zijn: John, Conny, Wilma, Babs, Jaap, Kees en Rein.

Nadat de stenen gezaagd zijn moeten ze nog wel worden uitgehakt.

Een echte vakman maakt zijn eigen hulpmiddel: zo zorgt John ervoor dat de opsluitbanden op de goede hoogte komen.

De opsluitband moet op zijn plek gezet worden door er grond tegenaan te duwen.

Het is echt puzzelen om de stukjes van de gezaagde steentjes weer in de bestrating in te passen.

Kerkmensen die langs liepen en geen mogelijkheid hadden om te helpen, deden symbolisch mee door in elk geval een paar stenen te wippen en/of in de zakken te werpen.

“Bij gebrek aan jeugd”, grapte iemand, maar die gaat aan de slag op 20 oktober.

Om een uur of vier waren alle zakken gevuld en alle plantvakken afgezet met de donkergrijze betonranden, die goed kleuren bij de kozijnen en deuren.

Zover zijn we nu. Je ziet hier niet hoe mooi het al is.
Er zijn ook mensen bij wie het enthousiasme nog in de weg gestaan wordt door twijfels en praktische bezwaren.

